

ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา STUDENTS' SATISFACTION TOWARDS OF STUDENT ACTIVITIES AT SUAN SUNANDHA RAJABHAT UNIVERSITY

กังสดาร แดงน้อย

นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

E-mail : kangsadarn.ta@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านบำเพ็ญประโยชน์และอาสาพัฒนา และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจำแนกตามเพศ ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) คณะและวิทยาลัยในกำกับ ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรีทุกชั้นปี ประจำปีการศึกษา 2554 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากทุกคณะและวิทยาลัยในกำกับ คณะละ 45 คน มีจำนวน 405 คน การวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรเพศด้วยสถิติ t - test และเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามตัวแปร ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคณะและวิทยาลัยในกำกับ ด้วยสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) และการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Scheffe

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) นักศึกษาหญิงมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามากกว่านักศึกษาชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักศึกษาชั้นปีต่างกันมีความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 5) นักศึกษาคณะต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Abstract

The purposes of this study were 1) study the level of student's satisfaction towards of activities at Suan Sunandha Rajabhat University in four aspects: academic promoting, arts and culture, sports and volunteer and community service 2) compare student's satisfaction towards activities at Suan Sunandha Rajabhat University by sex, years of academic achievement, GPA, faculties and governance colleges. The subjects in this study were all under graduated full-time students in academic year 2011. The number of sample group was 405 students: 45 students from each faculty or college. The data analysis and the comparison of student's satisfaction towards activities at Suan Sunandha Rajabhat University separated by variable and gender with t-test statistics. To compare students' satisfaction towards activities at Suan Sunandha Rajabhat University by separating the variables, years of academic achievement, GPA, faculties and governance colleges with one-way ANOVA.

The results showed that 1) all of the students' satisfaction towards activities at Suan Sunandha Rajabhat University are in very high level. 2) The female students were more satisfied than male students with organizing student activities. The differences are statistically significant at the .05 level. 3) Students' satisfaction with various student activities for students in different years. The differ-

ences are statistically significant at the 0.05 level.

4) Students with different GPA. The differences are statistically significant at the level of 0.05 and 5) Students from the different faculties and colleges had the different satisfaction, the differences are statistically significant at the 0.05 level.

ความนำ

สถาบันอุดมศึกษาในฐานะองค์กรหนึ่งของสังคมที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ โดยการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปสู่สังคม โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 - 2554) ได้กำหนดเป้าหมายสำคัญ คือ พัฒนาคณะให้มีคุณภาพ มีความรอบรู้ คุณธรรม สร้างกำลังคนที่มีทักษะพื้นฐานในการทำงาน และกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีเพิ่มขึ้น เพิ่มแหล่งเรียนรู้ และกระจายความรู้สู่ภาคการผลิตและชุมชนในระดับภูมิภาค เพื่อเพิ่มคุณภาพของแรงงานให้สูงขึ้น พัฒนาต่อยอดองค์ความรู้จากวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา, 2549 : 39)

ปัจจุบันนี้การศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้มีสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เข้ามามีบทบาทที่สำคัญ ซึ่งหน่วยงานนี้มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบโดยศึกษาวิเคราะห์ วิจัย จัดทำข้อเสนอแนะนโยบายมาตรฐานอุดมศึกษา จัดทำแผนพัฒนาการอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551: 89)

ซึ่งงานกิจการนักศึกษาเป็นกลไกหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทางด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพ ด้านปัญญา ด้านสังคม ด้านอารมณ์ ด้านร่างกายและจิตใจ ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน โดยเน้นการตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษา สร้างความพร้อมให้แก่นักศึกษาโดยการส่งเสริมให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ นอกหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เป้าหมายตามภารกิจและทิศทางการของสถาบันอุดม

ศึกษา เป็นการดำเนินกิจกรรมที่สร้างโอกาสให้นักศึกษาได้เสริมทักษะต่างๆ เช่น การสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น ฝึกความรับผิดชอบ ฝึกให้รู้จักบทบาทของการเป็นผู้นำที่ดี สามารถปฏิบัติงานในการเข้าร่วมสังคมได้อย่างถูกต้อง ทักษะต่างๆ เหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์และมีคุณค่ามากขึ้น (สำเนา ขจรศิลป์, 2538: 41) นอกจากนี้สุวรรณ วิเศษ (2542:75) ได้ให้ความเห็นในเรื่องเดียวกันว่าการผลิตบัณฑิตนับเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นผู้นำทางภูมิปัญญาของสังคมต้องไม่ทำหน้าที่เพียงถ่ายทอดความรู้ที่เป็นทักษะวิชาชีพให้แก่นักศึกษาแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น เพราะการเรียนรู้จาก ชั้นเรียนไม่เพียงพอสำหรับการศึกษาในยุคนี้แต่ต้องมีหน้าที่สร้างให้นักศึกษามีโลกทัศน์ที่กว้างไกล ฝึกให้เรียนรู้จากสิ่งรอบตัวและแหล่งต่างๆ มากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีของโลกยุคปัจจุบันให้สามารถวิเคราะห์วิจารณ์มองเห็นปัญหาและสามารถแก้ไขปัญหาได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีนโยบายกำหนดให้การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาเป็นไปในลักษณะการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาศักยภาพบุคลิกภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาจัดโครงการและกิจกรรมที่พัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ ให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์พร้อม เพื่อพัฒนาทักษะการทำงาน การดำเนินชีวิตในสังคมและความตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติโดยแบ่งกิจกรรมเป็น 4 ด้านคือ กิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ และกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์และอาสาพัฒนา (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2554: 39)

นอกจากนี้จากการศึกษาเอกสารสรุปประเมินผลตนเอง (Self Assessment Report : SAR) ของกองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาปีการศึกษา 2553 มีจำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีจำนวนลดน้อยลง สาเหตุเนื่องมาจากรูปแบบกิจกรรมที่จัดขึ้นขาดความหลากหลาย ขาดการปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงในสังคมปัจจุบัน กิจกรรมขาดความสอดคล้องกับความพึงพอใจ

ของนักศึกษา และอาจารย์ผู้สอนไม่ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมของนักศึกษา (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2554 : 42-44) จากข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นเรื่องที่ควรได้รับการพิจารณาปรับปรุง เพราะเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนา นักศึกษา กอปรกับมหาวิทยาลัยยังไม่เคยมีการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬาและนันทนาการ และด้านบำเพ็ญประโยชน์และอาสาพัฒนา
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจำแนกตามเพศ ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) คณะและวิทยาลัยในกำกับ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาโดยใช้กรอบแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (2554) ได้แบ่งประเภทกิจกรรมนักศึกษา 4 ด้าน คือ 1) ด้านวิชาการ 2) ด้านศิลปวัฒนธรรม 3) ด้านกีฬาและนันทนาการ และ 4) ด้านบำเพ็ญประโยชน์และอาสาพัฒนาตามกรอบแนวคิดของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยเป็นกิจกรรมนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเป็นผู้จัดให้ทั้งหมดตั้งแต่เดือนมิถุนายน - เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2554 ไม่นับรวมกิจกรรมนักศึกษาที่ทางคณะฯ หรือทางชมรมเป็นผู้จัดขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทาแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาแตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่สังกัดคณะ และวิทยาลัยในกำกับต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาแตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง 5 ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ปีการศึกษา 2554 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทาซึ่งประกอบด้วย 6 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ และ 3 วิทยาลัย คือ วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ วิทยาลัยนานาชาติและวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรมทั้ง 4 ด้านตั้งแต่เดือนมิถุนายน - เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2554

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 388 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตาราง Yamane (1967) ผู้วิจัยปรับขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 405 คนเพื่อทดแทนกรณีการได้แบบสอบถามกลับมาไม่ครบ โดยใช้การสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. แบ่งนักศึกษาออกเป็นคณะต่างๆ ได้ 6 คณะ 3 วิทยาลัย
2. ใช้แบบสอบถามชุดที่ 1 ใช้ในการคัดแยกนักศึกษาแต่ละคณะออกเป็น 2 กลุ่มคือ 1) กลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และ 2) กลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมโดยในกลุ่มที่ 2 แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ 2.1) กลุ่มที่ร่วมกิจกรรมไม่ครบ 4 ด้านและ 2.2) กลุ่มที่ร่วมกิจกรรมครบ 4 ด้านโดยนักศึกษาในกลุ่ม 2.2
3. ใช้การสุ่มอย่างง่ายจากนักศึกษาในกลุ่ม 2.2 ในแต่ละคณะ ละ 45 คนเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้
- เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามมี 2 ฉบับและแบบสัมภาษณ์ 1 ฉบับ โดยมีรายละเอียดดังนี้
- แบบสอบถามฉบับที่ 1 ใช้ในการคัดเลือกนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นแบบตรวจสอบรายการจำนวน 3 ข้อ

ประกอบด้วยเพศ คณะและวิทยาลัยในกำกับ ประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรม และด้านกิจกรรมที่เข้าร่วม

แบบสอบถามฉบับที่ 2 ใช้ในการสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามี 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วยเพศ ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) คณะและวิทยาลัยในกำกับ

ตอนที่ 2 แบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านส่งเสริมวิชาการ 2) ด้านศิลปวัฒนธรรม 3) ด้านกีฬาและนันทนาการและ 4) ด้านบำเพ็ญประโยชน์และอาสาพัฒนา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจ ปานกลาง พึงพอใจน้อยและ พึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 25 ข้อ

โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50-5.00	หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
2.50-3.49	หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
1.00-1.49	หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

เครื่องมือฉบับที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์ ชนิดมีโครงสร้าง ใช้ในการสัมภาษณ์นักศึกษา 19 คน แบ่งเป็นผู้จัดกิจกรรม 10 คน และผู้ร่วม กิจกรรม 9 คน

ผลการวิจัย

การศึกษา ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 405 คนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 60.50 กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 44.69 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.51 - 3.00 ร้อยละ 30.87 และสังกัดในคณะและ

วิทยาลัยในกำกับจำนวนเท่าๆ กันคิดเป็นร้อยละ 11.11

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านส่งเสริมวิชาการ ความพึงพอใจของ นักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.06)

2.2 ด้านศิลปวัฒนธรรม ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.07)

2.3 ด้านกีฬาและนันทนาการ ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านกีฬาและนันทนาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.08)

2.4 ด้านบำเพ็ญประโยชน์และอาสาพัฒนาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านบำเพ็ญฯ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.05)

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษาชายมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านกีฬาและนันทนาการ แตกต่างจากนักศึกษาหญิงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นักศึกษาชายมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์และอาสาพัฒนา และภาพรวมแตกต่างจากนักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาชายมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์และอาสาพัฒนา และภาพรวมน้อยกว่านักศึกษาหญิง เท่ากับ .219, .310, .129 และ .184 ค่ะแนตามลำดับ

สมมติฐานข้อที่ 2 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาแตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาชั้นปีต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬาและนันทนาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และอาสาพัฒนา และภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงต้องทำการทดสอบรายคู่ ด้วยวิธี

Scheffe ต่อไป

ผลการทดสอบรายคู่ของความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมวิชา พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 เท่ากับ 0.444, 0.617 และ 0.642 คะแนนตามลำดับ

ผลการทดสอบรายคู่ของความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 เท่ากับ 0.046 คะแนน

ผลการทดสอบรายคู่ของความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาและนันทนาการพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 เท่ากับ 0.613 และ 0.407 คะแนนตามลำดับ และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 เท่ากับ 0.303 คะแนน

ผลการทดสอบรายคู่ของความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และอาสาพัฒนาพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 เท่ากับ 0.454, 0.716 และ 0.473 คะแนนตามลำดับและนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 เท่ากับ .262 คะแนน

ผลการทดสอบรายคู่ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาภาพรวมพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 เท่ากับ 0.393, 0.602 และ 0.449 คะแนนตามลำดับ และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 เท่ากับ 0.210 คะแนน

สมมติฐานข้อ 3 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาแตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬาและนันทนาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และอาสาพัฒนา และภาพรวม แตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงต้องทำการทดสอบรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe ต่อไป

ผลการทดสอบรายคู่ของความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมวิชาการ พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.01-2.50, 2.51-3.00, 3.01-3.50 และ 3.50 - 4.00 เท่ากับ .723, .893, 1.071 และ 1.115 คะแนนตามลำดับ และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.01-2.50 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01-3.50 และ 3.51-4.00 มีเท่ากับ 0.348 และ 0.391 คะแนนตามลำดับ

ผลการทดสอบรายคู่ของความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51-3.00 และ 3.01-3.50 เท่ากับ 0.753 และ 0.823 คะแนนตามลำดับ และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.01-2.50 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมน้อยกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51-3.00 และ 3.01-3.50 มีเท่ากับ 0.280 และ 0.350 คะแนนตามลำดับ

ผลการทดสอบรายคู่ของความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาและนันทนาการพบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษากว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.01-2.50, 2.51-3.00 และ 3.01-3.50 เท่ากับ .565, .641 และ .867 คะแนนตามลำดับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.01-2.50 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมน้อยกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01-3.50 มีเท่ากับ 0.302 คะแนน

ผลการทดสอบรายคู่ของความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์และอาสาพัฒนา พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01-3.50 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.01-2.50 เท่ากับ 0.609 และ 0.297 คะแนนตามลำดับ

ผลการทดสอบรายคู่ของความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านภาพรวม พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่า 2.00 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.01-2.50, 2.51-3.00, 3.01-3.50 และ 3.50-4.00 เท่ากับ 0.518, 0.685, 0.842 และ 0.657 คะแนนตามลำดับ และนักศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.01-2.50 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมน้อยกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01-3.50 มีเท่ากับ 0.324 คะแนน

สมมติฐานข้อที่ 4 นักศึกษาที่สังกัดคณะ และวิทยาลัยในกำกับต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ สุวณัฐนั้นแตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีคณะและวิทยาลัยในกำกับต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาในด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬาและนันทนาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และอาสาพัฒนา และ ภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงต้องทำการทดสอบรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe ต่อไป

ผลการทดสอบรายคู่ของความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านส่งเสริมวิชาการพบว่า 1) นักศึกษาคณะครุศาสตร์มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์เท่ากับ .444 คะแนน 2) นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ และคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามากกว่านักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติเท่ากับ 0.522, 0.448 และ 0.578 คะแนนตามลำดับ และ 3) นักศึกษาคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ และ วิทยาลัยนานาชาติมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ เท่ากับ 0.641, 0.485, 0.630, 0.541 และ 0.774 คะแนนตามลำดับ

ผลการทดสอบรายคู่ของความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม พบว่า 1) นักศึกษาคณะ ครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ และวิทยาลัยนานาชาติมีความพึงพอใจต่อการจัด

กิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการเท่ากับ 0.733, 0.527, 0.839, 0.507 และ 0.706 คะแนนตามลำดับ

ผลการทดสอบรายคู่ของความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาและนันทนาการ พบว่า 1) นักศึกษาคณะครุศาสตร์มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ เท่ากับ 0.552, 0.495 และ 0.571 คะแนนตามลำดับ 2) นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ และ วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามากกว่านักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ เท่ากับ 0.781, 0.584, 0.724, 0.477, 0.800 และ 0.543 คะแนนตามลำดับ 3) นักศึกษาคณะครุศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ และวิทยาลัยนานาชาติมีความ พึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ เท่ากับ 0.803, 0.555, 0.489 และ 1.032 คะแนนตามลำดับ

ผลการทดสอบรายคู่ของความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์และอาสาสมัคร พบว่า 1) นักศึกษาคณะครุศาสตร์มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ เท่ากับ 0.497 คะแนน 2) นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ และ วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามากกว่านักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติเท่ากับ 0.786, 0.681, 0.856, 0.508, 0.911 และ 0.606 คะแนนตามลำดับ และ 3) นักศึกษาคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และ วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ เท่ากับ 0.747, 0.481, 0.653, 0.556 และ 1.161 คะแนนตามลำดับ

ผลการทดสอบรายคู่ของความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านภาพรวม พบว่า 1) นักศึกษา

คณะครุศาสตร์มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา
น้อยกว่า นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะ
วิทยาการจัดการ และ คณะศิลปกรรมศาสตร์ เท่ากับ 0.396,
0.402 และ 0.451 คะแนนตามลำดับ 2) นักศึกษาคณะเทคโนโลยี
อุตสาหกรรมมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา
น้อยกว่านักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์เท่ากับ 0.389 คะแนน
3) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะศิลปกรรมศาสตร์
และ วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพมีความพึงพอใจต่อการจัด
กิจกรรมนักศึกษามากกว่านักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ เท่ากับ
0.583, 0.433, 0.589, 0.638 และ 0.390 คะแนนตามลำดับ และ
4) นักศึกษาคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ
มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษา
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการเท่ากับ 0.731, 0.485, 0.670
และ 0.528 คะแนนตามลำดับ

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษานี้สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้
ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาหญิงมีความพึงพอใจ
ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา มากกว่านักศึกษาชายอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นด้านกีฬาและนันทนาการ
อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาในวัยนี้เป็นวัยที่มีลักษณะของการ
ชอบเข้าสังคมพบปะสังสรรค์ในหมู่พวก มากกว่าเพศชายเพราะ
ต้องให้เป็นที่ยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและสังคม จึงทำให้นักศึกษา
หญิงมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมมาก ทำให้ส่งผลต่อการ
มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามากกว่านักศึกษา
ชายดังที่ อุกฤษณ์ มนูญทรัพย์ (2543 : 78) ได้ศึกษาเรื่องความ
พึงพอใจของนิสิตวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน
ที่มีต่อการให้บริการในงานกิจการนิสิตและ สวัสดิการ ผลการ
วิจัยพบว่านิสิตหญิงมีความพึงพอใจต่อการให้บริการในงาน
กิจการนิสิตและสวัสดิการโดยรวมทุกด้านมากกว่านิสิตชาย
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. จากผลการวิจัยนักศึกษพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1
มีความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อย
กว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษา

ชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาในภาพ
รวมน้อยกว่านักศึกษาทุกชั้นปีนั้นอาจเกิดจากการปรับตัว
ของนักศึกษาปี 1 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงจากการศึกษาในระดับ
มัธยมศึกษาไปต่อในระดับอุดมศึกษาซึ่งนักศึกษาส่วนมากไม่
คุ้นกับลักษณะวิธีการเรียนในระดับอุดมศึกษา ดังที่ (สำเนา
ขจรศิลป์, 2530) กล่าวว่า นักศึกษาปี 1 เป็นวัยที่มีประสบการณ์
ในชีวิตน้อย เป็นวัยที่ต้องปรับตัวในสภาพการณ์ต่างๆ นอกจาก
นี้การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาในชั้นสูงจะ
ต้องใช้สติปัญญาและทักษะมากจึงทำให้นักศึกษาเกิดความ
วิตกกังวลได้ นอกจากนี้วัลลภา เทพหัสดิน (2532) กล่าวว่า
นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ต้องปรับตัวในการเรียนระดับอุดมศึกษา
เพื่อลดความกังวล อันเนื่องมาจากนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใหม่
ต่อสถาบันและสิ่งแวดล้อม ทำให้นิสิตนักศึกษาประสบกับ
ความเครียดอันเนื่องมาจากวิธีการเรียนซึ่งแตกต่างจากการ
เรียนตอนมัธยมศึกษา จึงทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความ
พึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาชั้นปี
อื่นๆ

3. จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนดี มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา มากกว่า
นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ
ปรัชญาของการจัดกิจกรรมที่กล่าวไว้ว่า การพัฒนาสติปัญญา
เน้นการพัฒนาความสามารถของบุคคลในการคิดและเรียนรู้
รวมทั้งกระบวนการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูล
เหล่านั้นเพื่อสร้างความหมายใหม่ ประเมินคุณค่าและศักยภาพ
ของข้อมูลนั้น (สำเนา ขจรศิลป์, 2530) จึงทำให้นักศึกษา
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม
นักศึกษา มากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่า

4. จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ
มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษา
คณะ และวิทยาลัย ต่างๆ เนื่องจากนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ
มีระยะเวลาในการศึกษาน้อยกว่านักศึกษาคณะอื่นๆ กล่าว
คือ หลักสูตรวิทยาลัยนานาชาติมีระยะเวลาในการศึกษา 3 ปี
ครึ่งแต่หลักสูตรอื่นๆ มีระยะเวลาในการศึกษา 4 ปี ทำใ้
นักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติมีจำนวนหน่วยกิตที่ต้องเรียน/
เทอมมากกว่านักศึกษาคณะอื่นๆ (คู่มือนักศึกษามหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนสุนันทา : 2554) ประกอบกับนักศึกษาวิทยาลัย
นานาชาติมีตำราเรียนโดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นหลัก ด้วย

เหตุผลดังกล่าวทำให้นักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติมีความเครียดในการเรียนเพิ่มมากขึ้นกว่านักศึกษาคณะอื่นๆ จึงส่งให้นักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติมีความสนใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา น้อยกว่านักศึกษาคณะ และวิทยาลัยต่างๆ แต่ทางมหาวิทยาลัยมีนโยบายให้นักศึกษาทุกคนต้องเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจึงทำให้นักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาคณะ และวิทยาลัยต่างๆ ดังที่ สุวรรณ วิเศษ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมนักศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านกีฬา: นักศึกษาภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาภาควิชาภาษา และสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ด้านวิชาการ: นักศึกษาภาควิชาครุศาสตร์เกษตรมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาภาควิชาภาษาและสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ด้านศิลปะและวัฒนธรรม: นักศึกษาภาควิชาครุศาสตร์เกษตร มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาภาควิชาภาษา และสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 4) ด้านบำเพ็ญประโยชน์: นักศึกษาที่สังกัดภาควิชาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ผลการสัมภาษณ์ พบว่า มีหลายประเด็นที่นักศึกษาผู้จัดการกิจกรรมมีความคิดเห็นไม่ตรงกับนักศึกษาผู้ร่วมกิจกรรม ดังนี้

1. ความเหมาะสมสำหรับสถานที่ในการจัดกิจกรรม มุมมองของนักศึกษาผู้ร่วมกิจกรรมต้องการความสะดวก ความรวดเร็วในการเข้าร่วมกิจกรรม จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่ตรงกับนักศึกษาผู้จัดการกิจกรรมที่ว่าในการเข้าร่วมนั้นไม่จำเป็นต้องมีความสะดวกสบายทุกอย่างเพราะการจัดการให้นักศึกษากับการใช้ชีวิตเพื่อที่จะได้มีการพัฒนาตนเองให้พร้อมที่จะไปทำงานเมื่อจบการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญาของการจัดกิจกรรม (สำเนา ขจรศิลป์, 2530)

2. การให้ความเอาใจใส่ของมหาวิทยาลัยในการจัดกิจกรรม มุมมองของนักศึกษาผู้ร่วมกิจกรรมต้องการความเอาใจใส่จากทางมหาวิทยาลัย จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่ตรงกับนักศึกษาผู้จัดการกิจกรรมที่ว่า การจัดกิจกรรมนั้นทางสถาบันเป็นผู้สนับสนุนโดยมีอาจารย์และผู้บริหารคอยดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อช่วยให้เป็นไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ไว้ (วัลลภา เทพหัสดิน, 2532)

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม มุมมองของนักศึกษาผู้ร่วมกิจกรรม และ นักศึกษาผู้จัดการกิจกรรมที่ว่าทางมหาวิทยาลัยมีกิจกรรมหลายด้าน ทำให้นักศึกษามีพัฒนาการด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และการอยู่ในสังคม ได้รับหลักการคิดสำหรับการดำเนินชีวิตและการทำงานในอนาคต ตลอดจนถ้ามีการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ถูกต้องและเหมาะสมนั้น จะช่วยพัฒนานักศึกษาหลายประการ ทั้งด้านความคิด ทักษะ ทักษะการคิด ตลอดจนความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ เพื่อที่จะสร้างและหล่อหลอมให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ คือเป็นทั้งคนดีคนเก่ง สามารถออกไปใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (จิรวัฒน์ วีรังกร, 2542 : 3-4)

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. การจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อส่งเสริมความเป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
2. การจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อตอบสนองคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF)

เอกสารอ้างอิง

- [1] จิรวัฒน์ วีรังกร. (2542). *แลกเปลี่ยนเรียนรู้คุณภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [2] มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. (2554). *คู่มือปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ปีการศึกษา 2554*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- [3] _____. (2554). *คู่มือนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 2554*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- [4] _____. (2553). *รายงานการประเมินตนเองปีการศึกษา 2553*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา
- [5] วัลลภา แดงใหญ่. (2542). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในงานของอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสังกัด*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย-

ธรรมมาธิราช.

- [6] สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551).
กิจกรรมนักศึกษากับการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต.
(เอกสารอัดสำเนา)
- [7] _____. (2552). กิจกรรมพัฒนานักศึกษา.
(เอกสารอัดสำเนา)
- [8] สำเนา ขจรศิลป์. (2531). มิติใหม่ของกิจการ
นักศึกษา 2 : การพัฒนานักศึกษา. กองกิจการ
นักศึกษา กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [9] สำเนา ขจรศิลป์ และ บุญเรียง ขจรศิลป์. (2531).
ความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้บริหารฝ่ายกิจการ
นักศึกษาเกี่ยวกับการประชุมเชียร์ และการต้อนรับ
น้องใหม่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น
เกษตรศาสตร์ เชียงใหม่ และสงขลานครินทร์. กอง
กิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [10] _____. (2538). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2
: การพัฒนานักศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [11] สุวรรณ วิเศษ. (2545). การจัดกิจกรรมนักศึกษาของ
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
อาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- [12] สุภางค์ จันทวานิช. (2549). การวิเคราะห์ข้อมูลใน
การวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- [13] อัมพา ชองทุมมินทร์. (2542). เจตคติต่อกิจกรรม
นักศึกษาของนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏอุดรธานี.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหาร
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.